



سنجش از دور

GIS ایران



سنجش از دور و GIS ایران سال سیزدهم، شماره دوم، تابستان ۱۴۰۰
Vol.13, No. 2, Summer 2021 Iranian Remote Sensing & GIS

۷۵-۹۲

مقاله پژوهشی

ارزیابی و تحلیل روند تغییرات کاربری اراضی در مناطق تحت حفاظت (مطالعه موردی: پارک ملی لار)

پروانه سبجانی^۱ و حسن اسماعیلزاده^۲

۱. دانشجوی دکتری پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

۲. استادیار پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۲۲

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۴/۲۷

چکیده

امروزه یکی از عوایق فعالیت‌های انسانی در قالب تغییر کاربری اراضی، بی‌توجهی به محدودیت‌های محیط‌زیستی است که در سیمای محیط تأثیرگذار است و آثار محرابی در اکوسیستم‌های طبیعی، از جمله پارک‌های ملی و مناطق تحت حفاظت، به جای می‌گذارد. از این‌رو، شناسایی روند تغییرات عوارض سطح زمین، برای درک ارتباط متقابل انسان و محیط‌زیست، امری ضروری است. هدف این پژوهش ارزیابی روند تغییرات کاربری اراضی از طریق تصاویر ماهواره‌ای لندست TM سال ۱۹۸۹ و ۱۹۸۹ ETM⁺ و لندست OLI_TIRS در سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۹ با استفاده از قابلیت داده‌های چندطیفی سنجش از دور و فرایند پردازش تصاویر رقومی است. کاربری اراضی منطقه در پنج طبقه اراضی ساخته‌شده (مسکونی، تجاری، صنعتی و معابر)، محدوده‌های آبی، اراضی زراعی و باغی، مراعت پرتوراکم، و مراعت کمترکم قرار گرفت. با توجه به نتایج حاصل، کاربری مراعت کمترکم در سال ۲۰۱۹ در مقایسه با سال ۱۹۸۹، با روند افزایشی همراه بوده است. بهاین‌دلیل، نتایج حاکی از آن است که طی سال‌های مورد مطالعه، مراعت پرتوراکم بیشترین روند تغییرات را بهمورت کاهشی داشته‌اند و مراعت کمترکم نیز، به‌دلیل تعدد بالای عشاری (تخربی پوشش گیاهی بر اثر چرای بیش‌از حد و بی‌موقع دام)، دارای روند افزایشی بوده‌اند. علاوه‌بر این، در این منطقه، به‌دلیل نبود سکونتگاه‌های دائمی و محدودیت‌های قانونی، کاربری اراضی زراعی و باغی نیز با روند کاهشی مواجه بوده است. شایان ذکر است که عملیات زراعی در این منطقه، در برخی موارد فقط به کشت یونجه در حاشیه رودخانه لار، به‌منظور تأمین علوفه دام عشاری، محدود می‌شود. در بین دیگر کاربری‌های موجود، محدوده‌های آبی در بین سال‌های مورد مطالعه، روند افزایشی داشته‌اند؛ اگرچه در سال ۱۹۹۹، به‌دلیل افزایش حضور عشاری در مراعت، تعداد بیش از ظرفیت دام‌ها و نیز وضعیت حفاظتی منطقه و فقدان محدودیت‌های حفاظتی (قبل از ارتقاء منطقه به پارک ملی در این بازه زمانی)، روند کاهشی در این کاربری مشاهده شده است. از دیگر کاربری‌های این منطقه به اراضی ساخته‌شده می‌توان اشاره داشت. این کاربری در سال ۱۹۸۹، به‌نسبت سال ۲۰۱۹، روندی افزایشی داشته و از دلایل این افزایش، توسعه جاده‌ها و افزایش راه‌های دسترسی به این منطقه طی سال‌های مورد مطالعه بوده است. با توجه به اینکه حیات جانوری و غیرجانوری در منطقه و بقای خاک در مقابل روند فرسایش به بیشتر گیاهی وابسته است، روند رو به کاهش پوشش گیاهی و افزایش تخریب و فرسایش خاک می‌تواند هشداری برای توجه بیشتر به شرایط زیستی در این منطقه باشد. همچنین، با توجه به نتایج بررسی، مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در روند تغییرات کاربری اراضی در منطقه، بهتر تبیّب بعد کالبدی-محیط‌زیستی با ضریب وزنی ۰.۴۶۵...، اقتصادی-نهادی با ضریب وزنی ۰.۳۱۵...، و جمعیتی-اجتنماعی با ضریب وزنی ۰.۲۲۳... شمرده می‌شوند.

کلیدواژه‌ها: تغییرات کاربری اراضی، مناطق تحت حفاظت، پارک ملی لار، تهران.

* نویسنده مکاتبه‌کننده: تهران، اوین، دانشگاه شهید بهشتی، پژوهشکده علوم محیطی، گروه برنامه‌ریزی و طراحی محیطی. تلفن: ۰۹۱۲۵۳۷۹۳۲۲

Email: Esmaeilzadeh2000@gmail.com

۱- مقدمه

علمی، آموزشی و تفرجگاهی احداث شده‌اند (Holden, Weaver & Oppermann, 2000; Majnumian, 2003). یکی از مهم‌ترین اهداف مدیریتی در پارک‌های ملی، حفظ شرایط طبیعی و از همه مهم‌تر، حذف بهره‌برداری‌ها و جلوگیری از هرگونه اشغال منطقه است که در موجودیت منطقه تأثیر منفی می‌گذارد (Green et al., 2006; Mitchell, 1996; Kates et al., 2005). تنوع زیستی یکی از مسائل اصلی محیط‌زیستی در جهان شمرده می‌شود. حفاظت از محیط‌زیست با هدف اصلی اطمینان از تداوم تنوع زیستی در مناطق تحت حفاظت صورت می‌گیرد (Wang et al., 2013). مناطق تحت حفاظت، علاوه‌بر اینکه نقش مهمی در حفظ تنوع زیستی دارند، باعث تأمین نیازهای اجتماعی، بهبود در توسعه اقتصادی و زندگی جوامع محلی نیز می‌شوند (Aung et al., 2004). فشار فزاینده فعالیت‌های انسانی همچون تغییر در کاربری اراضی، بهره‌وری‌های بدون برنامه‌ریزی به منظور دستیابی به منافع اقتصادی و تجاری نیاز به خطمشی قوی در تمامی سطوح دارد تا به حفاظت و مدیریت این اکوسیستم‌های طبیعی و دارای ارزش زیستی بپردازد (Jones-Walters & Civic, 2013). حفاظت از اکوسیستم‌ها، زیستگاه‌های طبیعی و احیای جمعیت گونه‌ها در محیط‌های طبیعی گامی مهم برای حفاظت از تنوع زیستی و ارتقای وضعیت کمی و کیفی آن است (سبحانی و همکاران، ۱۳۹۷). از این‌رو، در بهره‌برداری از محیط‌زیست، لزوم بهره‌برداری بهینه از عرصه‌های منابع طبیعی همراه با حفاظت اصولی از منابع ژنتیکی گیاهی، جانوری و جلوگیری از تخریب آنها، با هدف نیل به وضعیت مطلوب تنوع زیستی، امری ضروری است (Majnonian, 2002). در مناطق حفاظت شده طبیعی با مدیریت پایدار استفاده از زمین، می‌توان تداوم ساختار و فرایندهای اساسی را

کاربری زمین همواره یکی از مهم‌ترین عواملی است که انسان، از طریق آن، محیط‌زیست خود را تحت تأثیر قرار می‌دهد و اطلاع از چگونگی روند این تغییرات نقش بسزایی در مدیریت و برنامه‌ریزی سرزمین دارد (تقوی‌مقدم و قنواتی، ۱۳۸۵). امروزه یکی از تأثیرات فعالیت‌های انسانی، در قالب تغییر کاربری اراضی، بی‌توجهی به محدودیت‌های محیط‌زیستی است که در سیمای محیط تأثیرگذار است و این تأثیرات در اکوسیستم‌های طبیعی، از جمله پارک‌های ملی و مناطق تحت حفاظت، بسیار مخرب است. این نکته وسعت عرصه‌های طبیعی را کاهش و از هم‌گسیختگی و انقطاع زیستگاه‌ها را افزایش داده است. از این‌رو، شناسایی روند تغییرات عوارض سطح زمین برای درک ارتباط متقابل انسان و محیط‌زیست امری ضروری است و این مسئله درمورد پارک‌های ملی اهمیت بیشتری دارد (Lambin & Geist, 2008).

یکی از بحران‌های زیستی که امروزه جهان با آن روبروست، پدیده تغییرات کاربری اراضی است که منشأ پیدایش بسیاری از مخاطرات محیطی محسوب می‌شود. این تغییرات که شامل دخالت‌های مستقیم و غیرمستقیم انسان می‌شود، می‌تواند حدود نیمی از سطح خشکی‌های زمین را چهار تغییرات جدی کند (اکبری و همکاران، ۱۳۹۵). (Esmaeilzadeh & Ehteshami-Moinabadi, 2020)

کاربری‌ها در طول زمان در حال تغییرند و این تغییرات منجر به افزایش تخریب سرزمین و نابودی اکوسیستم‌ها می‌شود؛ بنابراین، برای مهار و مبارزه با بحران تغییرات کاربری اراضی در مناطق بکر طبیعی، از جمله پارک‌های ملی، نیاز به شناخت و درکی صحیح از عوامل و فرایندهای ایجادشده و پیش‌بینی روند آتی آن است (مظاہری و همکاران، ۱۳۹۲).

پارک‌های ملی به منظور حفظ ذخایر ژنتیکی گونه‌های گیاهی و جانوری، مناطق طبیعی برجسته، منظره‌های مهم ملی و بین‌المللی و برای استفاده‌های

شمرده می شود؛ چرا که تغییر بیشتر کاربری ها اغلب بدون برنامه ریزی و بدون درنظر گرفتن محدودیت های محیط زیستی انجام شده است. رشد بی رویه شهرها و افزایش آلوودگی منابع، ازین رفت سطح وسیعی از پوشش های گیاهی، جنگل زدایی، فرسایش خاک، وقوع مخاطرات محیطی مانند سیل های ویرانگر، گسترش کویرها و افزایش اکوسیستم های بیابانی معمولاً ناشی از تبدیل غیراصولی کاربری اراضی و اعمال روش های نادرست بهره برداری از کاربری هاست. بررسی تغییرات کاربری ها برای شناخت اولیه و ارزیابی روند تغییرات، می تواند ابزاری سودمند به منظور مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست باشد (مظاہری و همکاران، ۱۳۹۲).

امروزه با استفاده از قابلیت داده های چند طیفی سنجش از دور و توسعه فرایند پردازش تصاویر رقومی، امکان تحلیل پوشش و کاربری اراضی فراهم شده است (Wang et al., 2003). این فناوری، به کمک تصاویر ماهواره ای، منبع مهمی از داده ها را در زمینه کاربری و پوشش اراضی فراهم می آورد که احتمالاً در نظرات بر تغییرات آنها، با سرعت و دقیقی بالا، کاربردی مؤثر داشته باشد. از مطالعات انجام شده در این زمینه، می توان به الگوز^۱ و همکاران (۲۰۲۰) اشاره کرد که آشکارسازی تغییرات پوشش و کاربری اراضی را در دلتای نیل، با استفاده از سنجش از راه دور، بررسی کردن. تجزیه و تحلیل نتایج نشان داد بیشترین تغییرات در دلتای مصر بر اثر فعالیت های کشاورزی، رشد شهری و پیامد فعالیت های انسانی است. هو^۲ و همکاران (۲۰۱۸) تغییرات کاربری اراضی را با تحلیل شاخص NDVI و روش GEE آشکار کردند. نتایج نشان داد که صحت روش CART-CVAPS، با استفاده از شاخص NDVI، بیشتر از زمانی است که بدون این شاخص به کار می رود. پتروپولوس^۳ و همکاران (۲۰۱۲) تغییرات فرسایش و رسوب محیط های تالابی را در رودخانه های

برای تأمین سرمایه های طبیعی تضمین کرد (Petrosillo et al., 2013). ورود انسان به مناطق حفاظت شده و فعالیت هایی همچون کشت و زرع می تواند سبب جنگل زدایی، ازین رفت پوشش طبیعی و به خطر افتادن یکپارچگی زیستی در این مناطق شود (Phua et al., 2008). کاربری اراضی شامل انواع بهره برداری از زمین، به منظور رفع نیازهای گوناگون انسان است و اطلاع از نسبت کاربری ها در محیط های طبیعی، از جمله مناطق تحت حفاظت، و نحوه تغییرات آن در گذر زمان یکی از مهم ترین موارد برنامه ریزی در این مناطق است. با آگاهی از روند تغییرات کاربری ها طی زمان نیز می توان تغییرات آتی را پیش بینی کرد و اقدامات لازم را به قصد کاهش تأثیرات مخرب و نابودی گونه های دارای ارزش زیستی بی گرفت (فیضی زاده و میر حیمی، ۱۳۸۶). روند تغییر در کاربری اراضی منجر به کاهش یکپارچگی سرزمین و در نتیجه، تغییر در زیستگاه های کنونی پارک های ملی و مناطق تحت حفاظت می شود (Mairota et al., 2013). یکپارچگی و ارتباط بین زیستگاه ها در مناطق حفاظت شده برای دوام جمعیت های گیاهی و جانوری اهمیت دارد؛ به ویژه زمانی که زیستگاه های گوناگون مکمل یکدیگر باشند (Leitao & Ahren, 2002). با رشد تعارضات انسانی مانند تغییر در کاربری اراضی، به منظور توسعه زیرساخت های حمل و نقل، احداث جاده ها، توسعه شهرها و کاربری هایی همچون کشاورزی، یکپارچگی و ارتباط بین زیستگاه ها در مناطق حفاظت شده کاهش پیدا کرده است. این وضعیت تهدیدی جدی برای حیات و حشر و گونه های مهم در این مناطق محسوب می شود (Townsend et al., 2009; Jaeger et al., 2008) زمانی که توانایی گونه ها برای حرکت در بین لکه های زیستگاهی کاهش می باید، منزوی می شوند؛ در نتیجه، آسیب پذیری آنها در برابر آشفتگی های محیطی بیشتر می شود و احتمال انقراض شان افزایش می باید (Crooks, 2002). در حال حاضر، تغییرات غیر اصولی کاربری اراضی از مهم ترین مسائل در بیشتر مناطق تحت حفاظت کشور

-
- 1. Elagouz
 - 2. Hu & Batunacun
 - 3. Petropoulos

می شود. عشاير یادشده مهم‌ترین گروه بهره‌بردار از این پارک اند و به همین دلیل نیز، بیشترین تعارضات را با منابع پارک دارند. اصلی‌ترین فعالیت عشاير در پارک ملی لار چرای دام است. بالزترین تعارضاتی که بر اثر چرای دام در منطقه مشاهده می‌شود تخریب پوشش گیاهی بهدنیال چرای بیش از حد و بی‌موقع دام و تهدید امنیت زیستگاه در پی رفت‌وآمد و دسترسی دامداران به مناطق بکر پارک است. از دیگر تعارضات حضور عشاير دامدار در منطقه، می‌توان به الودگی سطح منطقه و منابع آبی بر اثر تولید و پخش زباله و نیز صدمه‌رسیدن احتمالی به ذخایر آبزیان (ماهی قزل آلا) به علت صید غیرمحاج اشاره کرد. با آشکارسازی و ارزیابی روند تغییرات کاربری سرزمین به منظور برنامه‌ریزی و مدیریت، می‌توان سیاست‌های حفاظتی مناسبی، به‌قصد بهبود در این منطقه، اعمال کرد. این پژوهش با هدف ارزیابی و تحلیل روند تغییرات کاربری اراضی و بررسی عوامل تأثیرگذار در آن انجام شد. در تحقیق حاضر، از تصاویر ماهواره‌ای لندست متعلق به سال‌های ۱۹۸۹، ۱۹۹۹، ۲۰۰۹ و ۲۰۱۹ و همچنین قابلیت داده‌های چندطیفی سنجش از دور و فرایند پردازش تصاویر رقومی استفاده شده است. براین‌اساس، مهم‌ترین اهداف تحقیق عبارت است از بررسی روند تغییرات کاربری اراضی طی سال‌های مورد مطالعه در پارک ملی لار و شناسایی عوامل تأثیرگذار در روند تغییرات کاربری اراضی در منطقه.

۲- مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

پارک ملی لار، با مساحت ۲۸۰۳۷ هکتار، در دامنه غربی قله دماوند و بین استان‌های مازندران و تهران واقع شده است و نمونه شاخصی از زیستگاه‌های کوهستانی بهشمار می‌رود. این منطقه اقلیم مرطوب و سرد دارد و بارش‌ها در آن اغلب به صورت برف است. بهدلیل ویژگی‌های خاص و گونه‌های متنوع گیاهی و جانوری، منطقه مورد اشاره ارزش حفاظتی بالایی دارد.

مدیترانه‌ای آکسیوس و آلیوکموناس، طی سال‌های ۱۹۸۴ تا ۲۰۰۹، بررسی کردند. نتایج نشان داد که فرسایش در رودخانه آکسیوس، روند غالب بوده و میزان آن در این رودخانه بیشتر از رودخانه آلیوکموناس بوده است. حسینی و خانمحمدی (۱۳۹۸) تغییرات پوشش اراضی منطقه حفاظت‌شده سرخ‌آباد را مطالعه کردند. طبق نتایج پژوهش آنها، در سال‌های ۱۹۸۷ تا ۱۹۹۷ کاربری‌های کشاورزی و جنگل رشد خوبی داشته و کاربری‌های مرتع، باغات و زمین‌های باир با کاهش همراه بوده است. با توجه به بررسی تصاویر ماهواره‌ای، می‌توان گفت وضعیت پوشش گیاهی بهتر از دوره قبل شده است. سبزقبائی و همکاران (۱۳۹۴) روند تغییرپذیری منطقه حفاظت‌شده حرای خورخوان را در جزیره قشم (بندر خمیر) آشکارسازی کردند. نتایج حاکی از آن است که کاهش در جنگل‌های حرای بر اثر عوامل تخریب‌های انسانی و طبیعی صورت گرفته است و عامل انسانی بیشترین تأثیر را دارد؛ دلیل آن نیز افزایش بیکاری، فقر و ضعف مدیریتی است که سبب فقدان برنامه‌ریزی اصولی، با توجه به شرایط طبیعی منطقه، و بهره‌برداری بیش از حد در منطقه خورخوان شده است. مکرونی و همکاران (۱۳۹۵) روند تغییرات کاربری اراضی تالاب هور العظیم را با تکنیک سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، آشکار کردند. نتایج نشان داد که در طول دوره مطالعه، به وسعت کاربری‌های مسکونی و مرتع اضافه شده و از سطح تالاب و اراضی کشاورزی کاسته شده است.

پارک ملی لار، به علت تعارضات انسانی همچون احداث و توسعه جاده‌ها، افزایش خورگشتن‌گاه‌ها و تسهیلات تفریجی در اطراف رودخانه لار، تغییر در کاربری اراضی در مسیر جاده‌های ایجادشده باعث تغییر در کاربری زیستگاه‌ها، کاهش یکپارچگی و افزایش ازهم گسیختگی در این منطقه شده است. در پی این موارد، کاهش ارتباط بین زیستگاه جانوران و تغییر در تردد حیات وحش مشاهده می‌شود. شایان ذکر است که جامعه محلی پارک ملی لار فقط شامل عشاير دامدار

بررسی تصاویر ماهواره‌ای لندست TM سال ۱۹۸۹ و Lndst ETM⁺ سال ۲۰۰۹ و OLI_TIRS سال ۲۰۱۹، به منظور تعیین میزان تغییرات کاربری اراضی محدوده مورد نظر می‌شود (جدول ۲). باید اشاره کرد که علت انتخاب بازه‌های زمانی نامبرده توسعه پنج ساله پس از انقلاب در کشور، گستردگی شدن فعالیتهای انسانی در این دوره و آغاز مطالعات محیط‌زیستی از سال ۱۹۸۹ تا ۲۰۱۹ است. در روش پیمایشی نیز، از کنترل زمینی تصاویر به کمک GPS و ابزارهای مشاهده و پرسشنامه استفاده شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها و اطلاعات به دو روش کمی و کیفی انجام شده است. در روش کمی، از الگوریتم جنگل تصادفی استفاده شده است تا تغییرات آشکار گرددند و تصاویر ماهواره‌ای طی سال‌های مورد مطالعه طبقه‌بندی شود. براساس روش کیفی نیز، از مدل دلفی بهره برده شد.

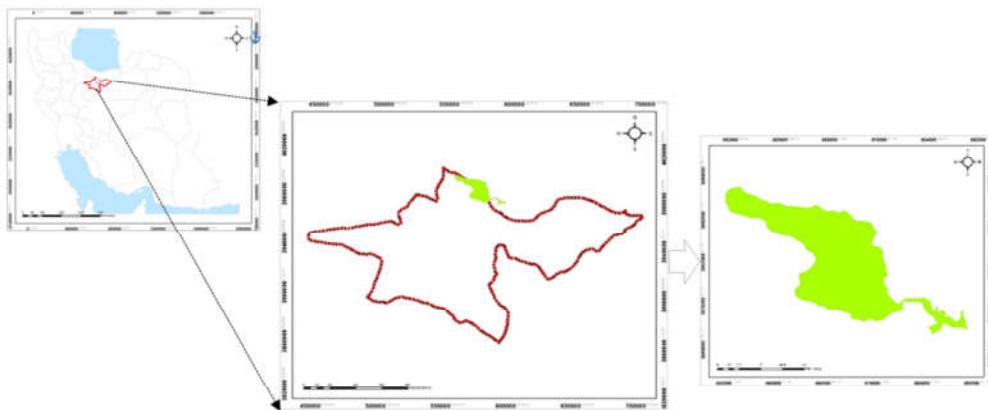
طبق مدل دلفی، از مجموعه پرسشنامه‌های ترتیبی در سه مرحله استفاده شده است تا عوامل مؤثر در تغییرات کاربری اراضی محدوده مورد مطالعه شناسایی و اولویت‌بندی شوند. در مرحله اول، مشارکت‌کنندگان ایده‌ها و موضوعات اصلی را تعیین کردند؛ در مرحله دوم، ایده‌های مطرح شده در دور نخست تلفیق شدند تا پرسشنامه‌ای برای مرحله بعدی طراحی شود. در مرحله سوم، پاسخ‌ها در اختیار اعضاء قرار گرفت و از آنها خواسته شد پاسخ‌های اولیه خود را ارزیابی و امتیازدهی کنند. در نهایت، پس از کسب نظر نهایی اعضاء،

تا کنون ۱۵۹ گونه جانوری در پارک ملی لار شناسایی شده است. از گونه‌های شاخص جانوری در منطقه، می‌توان به قوچ و میش البرز مرکزی، کل و بز، پلنگ، گرگ، خرس قهوه‌ای، کبک دری، ساکلان و گونه منحصر به‌فرد ماهی قزل‌آلای خال قرمز، که از نادرترین گونه‌های آبزی جهان محسوب می‌شود، اشاره کرد. این منطقه از پوشش گیاهی با تنوع بالای نیز برخوردار است. پارک ملی لار، از نظر جاذبه‌های اکوگردشگری، دارای چشم‌اندازهای بینظیر طبیعی مانند رودخانه پرآب لار، دشت‌های سراسر پوشیده از گل‌های شفاقیق، چشم‌اندازهای فراوان و امکان صید و فعالیت‌های ورزشی است (سازمان حفاظت محیط‌زیست، دفتر زیستگاه‌ها و امور مناطق، ۱۳۹۸؛ سازمان حفاظت محیط‌زیست، ۱۳۸۲؛ ۱۳۹۱). موقعیت جغرافیایی پارک ملی لار در شکل ۱ نمایش داده شده است.

۳- روش تحقیق

۱-۱- روش‌ها و داده‌ها

روش تحقیق مبتنی بر روش توصیفی- تحلیلی است؛ بدین معنی که ابتدا، براساس روش توصیفی، ویژگی‌های عمومی محدوده مورد مطالعه توصیف شده است و سپس به کمک روش تحلیلی، روند تغییرات کاربری اراضی و همچنین عوامل تأثیرگذار در این تغییرات تحلیل شده‌اند. در گرداوری داده‌ها، از دو روش اسنادی و پیمایشی استفاده شده است. روش اسنادی شامل



شکل ۱. موقعیت جغرافیایی پارک ملی لار

(احمدی و دیگران، ۱۳۸۷: ۱۷۷)؛ بنابراین، برای رسیدن به اجماع بیشتر در این تحقیق، حجم نمونه معادل ۳۵ نفر تعیین شده است.

۲-۳- فرایند پیش‌پردازش تصاویر
- تصحیح هندسی: تصاویر اولیه و خام داده‌های ماهواره‌ای، بنا به دلایل گوناگون مانند گردش زمین و تغییر در ارتفاع ماهواره، دارای هندسه ناصحیح‌اند و در این حالت، نمی‌توان آنها را همراه سایر داده‌های ماهواره‌ای استفاده و با یکدیگر مقایسه کرد. از این‌رو، هدف از تصحیح هندسی جبران انحرافات یادشده است که باعث می‌شود بیان هندسی تصویر، تا حد ممکن، به جهان واقعی نزدیک‌تر شود (علوی‌پناه و لدنی، ۱۳۸۹).
به منظور تصحیح هندسی، از نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰، تهیه شده از سازمان نقشه‌برداری کشور استفاده شد. تصاویر به کاررفته در تحقیق به روش استفاده از نقاط کنترل زمینی (سیصد نقطه) و معادلات نمونه‌گیری مجدد تصحیح شده است. برای تبدیل مختصات تصویر تصحیح شده به تصویر تصحیح نشده، ازتابع درجه اول استفاده شد و برای نمونه‌گیری مجدد ارزش پیکسل‌های تصویر تصحیح‌نشده از روش نزدیک‌ترین همسایه بهره گرفته شد. خطاهای به دست آمده برای سنجنده‌های TM و ETM⁺ به ترتیب برابر با ۰.۳۹ و ۰.۴۳ پیکسل بوده که بسیار مطلوب است.

شاخص‌ها به دقت شناسایی و اولویت‌بندی شدند. در وزن‌دهی معیارها و شاخص‌ها، از طیف لیکرت با مقیاس‌های رتبه‌بندی در دامنه عددی ۰-۱۰ استفاده شده است (جدول ۱). هیچ قانون صریحی در مورد چگونگی انتخاب و تعداد متخصصان وجود ندارد و تعداد آنها با توجه به فاکتورهای مشخص می‌شود؛ همچون همگنی یا ناهمگنی بودن نمونه، هدف دلفی یا وسعت مشکل، کیفیت تصمیمی، توانایی تیم تحقیق در اداره مطالعه، اعتبار داخلی و خارجی، زمان جمع‌آوری داده‌ها و منابع در دسترس، دامنه مسئله و پذیرش پاسخ. بنابراین، حجم نمونه و تعداد شرکت‌کنندگان معمولاً کمتر از ۵۰ نفر و اغلب ۱۵ تا ۲۰ نفر بوده است. اگرچه در مقالات، تعداد ده تا بیشتر از دوهزار نفر را نیز اعلام کرده‌اند؛ در گروه‌های همگن معمولاً ۱۰-۱۵ نفر کافی است. در دلفی، اغلب از نمونه‌های همگن برای به دست آوردن طیف گسترده نظرها، پاسخ‌هایی با کیفیت بالاتر و راه حل‌های مورد پذیرش استفاده می‌شود. این نمونه‌گیری موجب افزایش حجم نمونه، مشکلات گردآوری داده‌ها و در نهایت، پیچیدگی رسیدن به اجماع، اجرای آنالیز و بازبینی نتایج می‌شود؛ هرچند با حجم نمونه بزرگ‌تر، تعداد قضاوتها افزایش می‌یابد و ترکیب آنها منجر به اعتماد بیشتر می‌شود. بیشتر محققان یادآور می‌شوند که معمولاً سی نفر برای ارائه اطلاعات کافی است

جدول ۱. تعیین درجه اهمیت

درجه اهمیت	بی‌اهمیت	کم‌اهمیت	بالاهمیت	اهمیت زیاد	اهمیت بسیار زیاد	بیان عددی
۰-۲	۲-۴	۴-۶	۶-۸	۸-۱۰	۹	۷

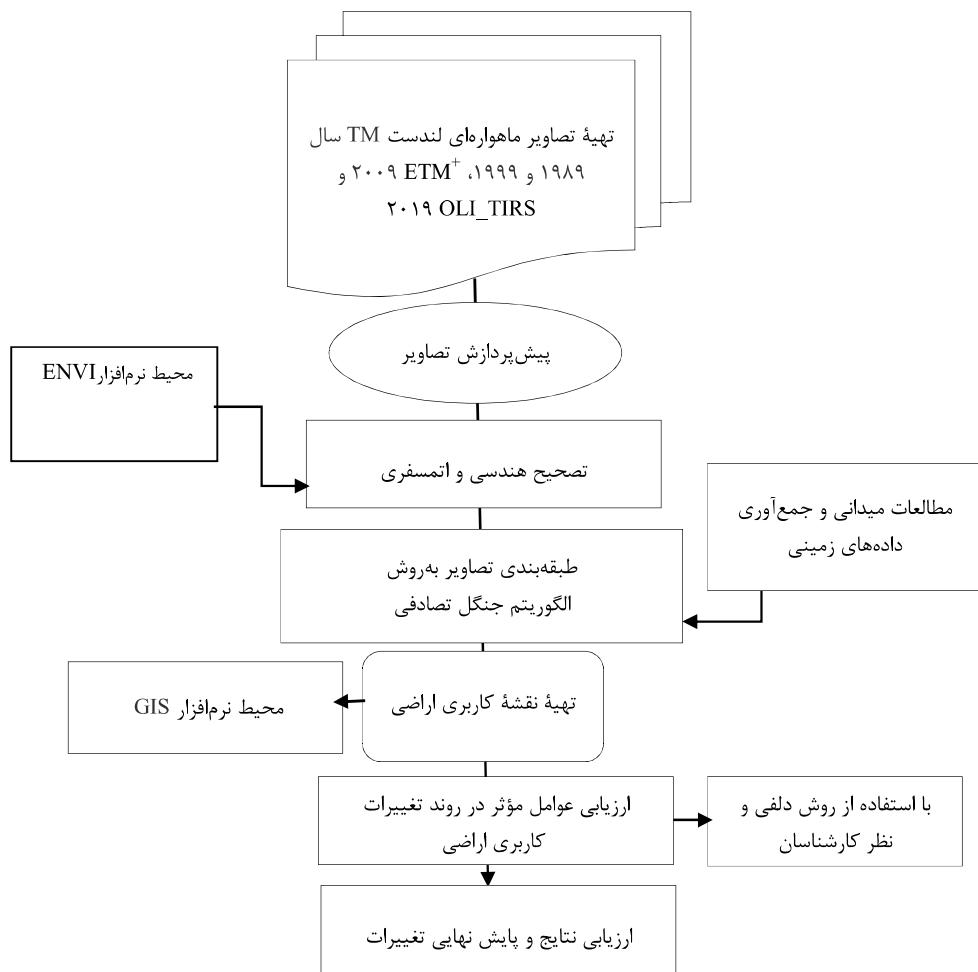
منبع: Danehkar & Haddadinia, 2010

جدول ۲. مشخصات تصاویر ماهواره‌ای مورد استفاده در تحقیق

تصویر	سنجدنه	تاریخ تصویربرداری	مبنا	گذر	ردیف
L5-TM	۱۹۸۹/۴/۱	WGS 1984	۱۶۴	۲۵	
L5-TM	۱۹۹۹/۴/۱	WGS 1984	۱۶۴	۲۵	
L7-ETM ⁺	۲۰۰۹/۵/۲	WGS 1984	۱۶۴	۳۵	
L8, OLI-TIRS	۲۰۱۹/۵/۲	WGS 1984	۱۶۴	۳۵	

منبع: سازمان نقشه‌برداری کشور، سال‌های ۱۹۸۹، ۱۹۹۹، ۲۰۰۹ و ۲۰۱۹

سنجش از دور و GIS ایران
 سال سیزدهم ■ شماره دوم ■ تابستان ۱۴۰۰



شکل ۲. مراحل تحقیق

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹

۰ یا نزدیک به ۱ است (مثل آب). به‌این‌ترتیب، اثر اتمسفری تابش انحرافی به صورت مقداری ثابت، به پیکسل‌ها در هر باند، اضافه می‌شود. به همین دلیل، برای حذف خطای رادیومتریک باید ارزش پیکسل‌های هر باند از حداقل DN مربوط به هر باند کم شود. هدف این فرایند کاهش تأثیرات پخش اتمسفری روی تصویر است. برای تصحیح رادیومتری، در اولین گام، ارزش‌های رقومی به تابش طیفی تبدیل می‌شوند. این کار با استفاده از ضرایب کالیبراسیون سنجنده و رابطه (۱) صورت می‌گیرد (Bruce & Hilbert, 2004).

- تصحیح رادیومتریک: طی این تحقیق، تصحیحات رادیومتریک نسبی با هدف کاهش متغیرهای اتمسفریک و نامنتظره در میان تصاویر چندزمانه به کار رفت. یکی از روش‌های تصحیح رادیومتریک نسبی، کاهش تیرگی پدیده هاست. کاهش تیرگی پدیده روشی ساده است که در بسیاری از موارد، کاربردی گستردۀ دارد (Chavez, 1996). در حالت ایده‌آل، پدیده‌های تیره دارای تابش صفر در همه طول موج‌ها هستند. در این روش، فرض می‌شود در هر باند از تصویر می‌توان پیکسل‌هایی یافت که مقادیر آن‌ها

$$\text{رابطه (1)}$$

$L = \text{Gain} \times \text{DN} + \text{Offset}$

L تابش طیفی ($\text{m}^{-1} \text{Ster}^{-2}$) ارزش
رقومی پیکسل (۰ تا ۲۵۵) و Gain و Offset ضرایب
کالیبراسیون سنجنده‌اند. در ادامه، برای تبدیل مقدار
تابش طیفی به بازتاب طیفی از رابطه (۲) استفاده شد.

$$\text{رابطه (2)}$$

$p = \frac{\pi L d^2}{\text{ESUN} \cdot \cos(SZ)}$

در رابطه (۲)، p بازتاب طیفی بدون واحد بین $0 \text{ a } 14/3$ ، L تابش طیفی سنجنده، d^2 مجدد
فاصله زمین تا خورشید، ESUN ارتفاع خورشید و
زاویه خورشید هنگام تابش در زمان ضبط تصاویر
ماهواره‌ای است.

در تبدیل مقادیر تابش طیفی به بازتاب طیفی، آثار
مریبوط به تغییر شرایط نورده‌ی، فصل، عرض جغرافیایی
و شرایط آب و هوایی روی تصاویر حذف می‌شود و نتیجه
نسبتاً استاندارد است. این نتیجه را می‌توان مستقیماً
برای مقایسه بازتاب پدیده‌های بین تصاویر گوناگون و
یک تصویر در زمان‌های متفاوت به کار برد. در این
مطالعه نیز، از روش کاهش تیرگی پدیده در
نرمافزار ENVI استفاده شد. این فرایند با هدف کاهش
تأثیرات پخش اتمسفری روی تصویر انجام گرفت تا
ارزش پیکسل‌های تیره در تصویر کاهش یابد و فرایند
طبقه‌بندی صحت بالاتری داشته باشد.

- طبقه‌بندی داده‌های ماهواره‌ای و تهیه نقشه کاربری
اراضی: لازمه اجرای این تحقیق در اختیار داشتن
نقشه‌های کاربری اراضی، با صحتی بالا در مقاطع
زمانی مورد مطالعه است. بدین منظور، با بازدید میدانی
از منطقه مورد مطالعه و توجه به کاربری‌های موجود،
نقشه‌های کاربری اراضی در دسترس، اهداف تحقیق و
قابلیت تصاویر مورد استفاده در استخراج اطلاعات، پنج
طبقه کاربری شامل اراضی ساخته شده (مسکونی،
تجاری، صنعتی و معابر)، محدوده‌های آبی، اراضی
زراعی و باغی، مراتع پرترکم و کم‌تر را کم بررسی شد.
از آن جاکه تفکیک و شناسایی پدیده‌ها به لحاظ رنگ،

نتایج بهتری می‌دهند (Khoi & Murayama, 2010). تصویر کاذب برای TM و ETM⁺ با استفاده از ترکیب باندهای ۴۳۲ و برای لندست، ۸، با استفاده از ترکیب باندهای ۵۴۳ تهیه شد. این تصاویر به تجسم انواع کاربری‌ها در منطقه کمک می‌کند. طبقه‌بندی داده‌های ماهواره‌ای مهم‌ترین بخش استخراج تغییرات است؛ از این‌رو، معمولاً برای طبقه‌بندی با بالاترین میزان دقت و صحت، از روش‌های نظارت‌شده استفاده می‌شود (احاقی و خدائی، ۱۳۹۵). بنابراین در مطالعه حاضر، برای طبقه‌بندی تصاویر، روش الگوریتم جنگل تصادفی به کار رفت. این الگوریتم، که اغلب به منظور طبقه‌بندی تصاویر ماهواره‌ای در توان تفکیک‌های مکانی متفاوت کاربرد دارد، در مقایسه با الگوریتم‌های متداول طبقه‌بندی به روش ماشین بردار پشتیبانی و شبکه‌های عصبی، نتایج چشمگیری داشته و معرف روش‌های جدید طبقه‌بندی ترکیبی است (Breiman, 2001). روش جنگل تصادفی شیوه طبقه‌بندی نظارت‌شده‌ای است که در آن مجموعه‌های از درخت‌ها در تصمیم‌گیری و طبقه‌بندی استفاده می‌شود. در این روش، ابتدا تعدادی درخت تصمیم‌گیری که از هم بیشترین تمایز را دارند تشکیل و در مرور هریک از این درخت‌ها، روند مریبوط به تصمیم‌گیری به صورت جداگانه انجام می‌شود. سپس با توجه به نتایج به دست آمده، از بین درخت‌های تعریف شده کلاسی به منزله کلاس برنده انتخاب می‌شود که بیشترین رأی به آن تعلق گرفته باشد. جنگل تصادفی یکی از شیوه‌های یادگیری ماشین است که به دلیل سرعت بالای آن در مرور داده‌هایی با حجم بالا و عدم نیاز به داده‌های آموزشی مورد توجه بسیار قرار گرفته است. در این شیوه ابتدا پارامترهای شبکه، شامل تعداد درخت‌ها و گره‌های مریبوط به هر درخت، مشخص می‌شوند. سپس در هر درخت، تعدادی از داده‌های ورودی به صورت تصادفی انتخاب می‌شود. پس از عملیات تصمیم‌گیری در هریک از این درخت‌ها، نتایج با یکدیگر تلفیق می‌شوند (خروجی طبقه‌بندی براساس یک رأی اکثریت از پیش‌بینی تک درخت‌های

۴- نتایج

نتایج ارزیابی صحت نقشه‌های کاربری اراضی مستخرج از تصاویر ماهواره‌ای با استفاده از سیصد نقطه (حدود ۱۵٪ از سطح منطقه) بهصورت تصادفی، به دو روش صحت کلی و ضریب کاپا محاسبه شد (جدول ۳). نتایج جدول ۳ حاکی از این است که ضریب کاپا و صحت کلی، در سال‌های مورد مطالعه، مطلوبیت بالایی داشته و در سطح مورد قبولی است.

پس از بررسی و تحلیل نقشه‌های کاربری اراضی تهیه شده، مساحت و درصد طبقات گوناگون کاربری اراضی در جدول ۴ و شکل ۳، طی سال‌های مورد مطالعه ارائه شد.

جدول ۳. صحت کلی و ضریب کاپا طی سال‌های مورد مطالعه

نقشه کاربری تهیه شده		سال
صحت کلی	ضریب کاپا	
۰.۹۰	۰.۸۶	۱۹۸۹
۰.۸۵	۰.۷۷	۱۹۹۹
۰.۹۴	۰.۹۲	۲۰۰۹
۰.۹۲	۰.۸۹	۲۰۱۹

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹

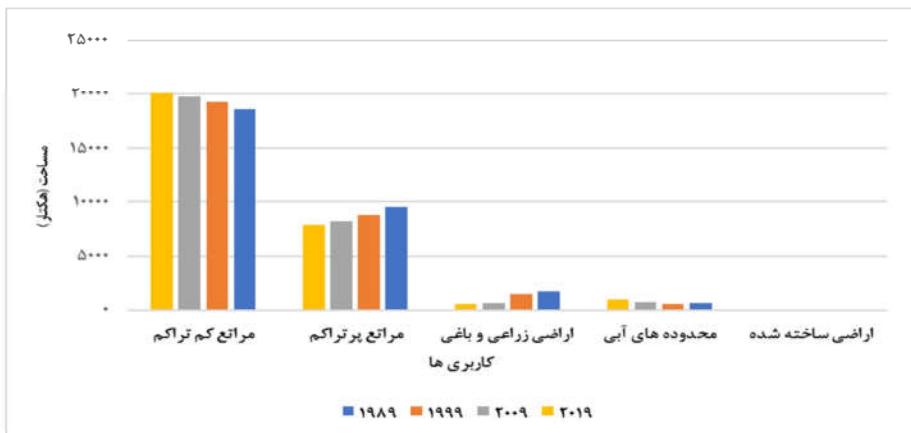
آموزش دیده ایجاد می‌شود). در نهایت، از نتایج می‌توان برای برآورده میزان اهمیت متغیر یا دیگر کاربردها استفاده کرد. دقت این روش طبق توان درختان، بهصورت جداگانه، و میزان همبستگی در بین آنها مشخص می‌شود؛ بدین معنی که هرچه درختان انتخابی قابلیت تصمیم‌گیری بهتری داشته و میزان همبستگی آنها کمتر باشد، دقت نهایی بیشتر می‌شود.

- پایش تغییرات و ارزیابی دقت: بازسازی و پایش تغییرات، در حقیقت، کشف تغییرات به وجود آمده در یک مکان است که در فرایند سنجش از دور، با استفاده از تصاویر دو یا چند زمانه انجام می‌شود. از این‌رو، در این مطالعه، به روش مقایسه تغییرات کاربری‌ها پس از طبقه‌بندی طی سال‌های ۱۹۸۹، ۱۹۹۹، ۲۰۰۹ و ۲۰۱۹ پرداخته شد. همچنین، با استفاده از نمونه‌های تعلیمی برداشت شده برای هر کلاس، تصاویر به روش جنگل تصادفی طبقه‌بندی شدند. نقاط نمونه‌برداری شده برای هر سال ششصد نمونه‌اند که از مجموعه نمونه‌برداری شده، سیصد نمونه به‌منظور آموزش الگوریتم و سیصد نمونه برای ارزیابی طبقه‌بندی تصاویر، شاخص کاپا و صحت کلی برای ارزیابی دقت طبقه‌بندی به کار رفت.

جدول ۴. مساحت و درصد کاربری‌های گوناگون در پارک ملی لار، طی سال‌های مورد مطالعه

ردیف	کاربری	سال	روند تغییرات کلی ۱۹۸۹-۲۰۱۹									
			۲۰۱۹					۲۰۰۹				
			مساحت هکتار	درصد	مساحت هکتار	درصد	مساحت هکتار	درصد	مساحت هکتار	درصد	مساحت هکتار	درصد
۱	اراضی ساخته شده (مسکونی، تجاری، صنعتی و معابر)	۱۹۸۹	۰.۰۱۸	۶.۳۳	۰.۰۲	۷.۰۸	۰.۰۱	۳.۰۴	۰.۰۰۳	۱.۰۹	۰.۰۰۲	۰.۷۵
۲	حدودهای آبی (محدوده‌های آبی)	۲۰۰۹	۱.۳۲	۳۷۷۰.۴	۲۶۲	۱۰۱۶.۱۷	۲۶۲	۷۳۵.۴۸	۲.۲۲	۶۲۵.۲۲	۲.۳۰	۶۴۴.۱۳
۳	اراضی زراعی و باغی	۱۹۹۹	-۴.۲۰	-۱۱۲۸.۴۴	۲.۱۰	۵۸۹.۴۲	۲.۲۸	۶۴۲.۹۷	۰.۲۵	۱۴۷۴.۷۴	۶.۱۲	۱۷۱۷.۸۶
۴	مراعع پر تراکم	۲۰۱۹	-۶.۰۸	-۱۷۰۴۶۵	۲۸.۰۷	۷۸۶۹.۹۸	۲۹.۲۱	۸۱۸۹.۶۰	۳۱.۴۴	۸۸۱۴۸.۳	۳۴.۱۵	۹۵۷۴.۶۳
۵	مراعع کم تراکم	۱۹۸۹	۵.۴۳	۱۵۲۱.۶۲	۷۱.۶۲	۲۰۰۸۲.۱۱	۷۰.۲۱	۱۹۶۸۵.۴۰	۶۸.۴۸	۱۹۲۰۴.۴۳	۶۶.۱۹	۱۸۵۰۰.۴۹
	جمع کل		—	—	۱۰۰	۲۸۰۳۷	۱۰۰	۲۸۰۳۷	۱۰۰	۲۸۰۳۷	۱۰۰	۲۸۰۳۷

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹

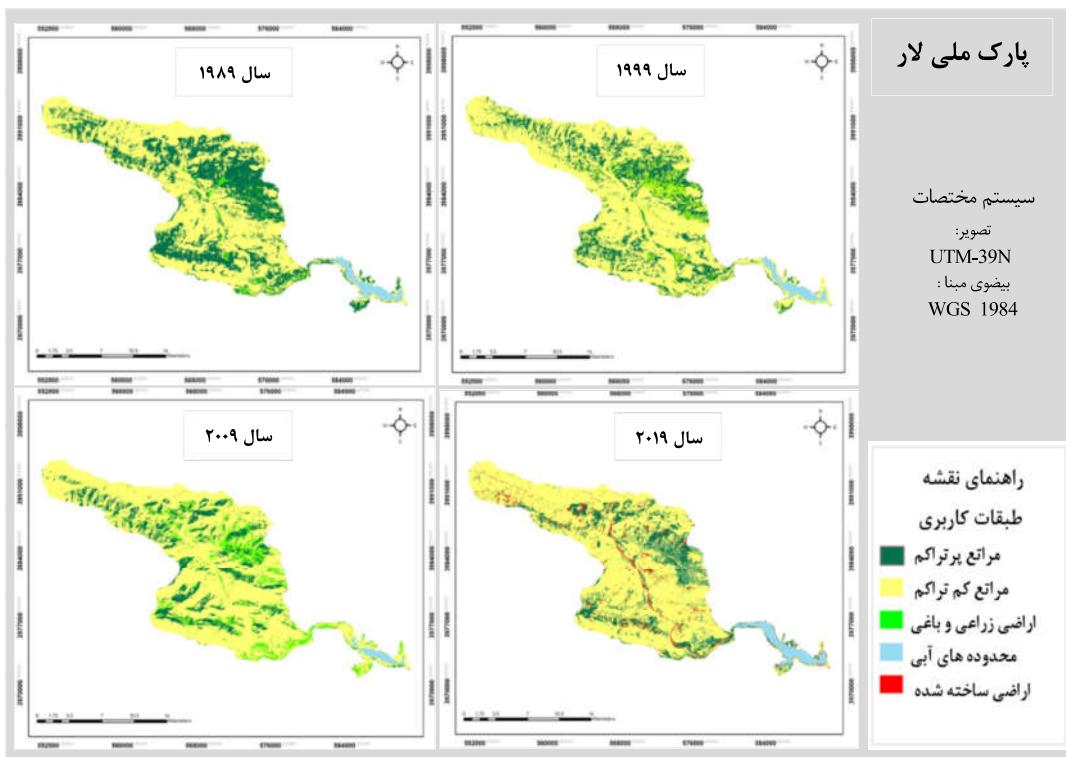


شکل ۳. نمودار مساحت کاربری‌های اراضی (هکتار) طی سال‌های مورد مطالعه

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹

روند کاهشی (۶.۱۲٪ در سال ۱۹۸۹ و ۲.۱۰٪ در سال ۲۰۱۹) همراه بوده است. شایان ذکر است که عملیات زراعی در این منطقه، در برخی موارد، فقط به کشت یونجه در حاشیه رودخانه لار، با هدف تأمین علوفه دام عشاير در سطح محدود اختصاص دارد. در بین دیگر کاربری‌های موجود، محدوده‌های آبی طی سال‌های مورد مطالعه (۳۰٪ در سال ۱۹۸۹ و ۳۶٪ در سال ۲۰۱۹) روند افزایشی داشته‌اند؛ اگرچه در سال ۱۹۹۹ به دلیل افزایش حضور عشاير در مراتع، تعداد بیش از ظرفیت دامها و نیز وضعیت حفاظتی منطقه این کاربری با کاهش روبه‌رو بوده است. باید اشاره شود که منطقه لار، در سال ۱۳۸۰ از طرف سازمان حفاظت محیط‌زیست کشور، در جلسه بیستم شورای عالی (اصولیه شماره ۱۹۷) به پارک ملی تغییر یافت؛ از این‌رو، به دلیل بی‌توجهی به محدودیت‌های قانونی و حفاظتی در این منطقه تا پیش از ارتقا‌یافتن به پارک ملی، روند تغییراتی در این کاربری بروز یافته است. از دیگر کاربری‌های موجود در این منطقه، اراضی ساخته شده است که در سال ۱۹۸۹ (۰.۰۰۲٪)، به نسبت سال ۲۰۱۹ (۰.۰۲٪) روند افزایشی داشته است. از دلایل افزایش این کاربری، می‌توان به توسعه جاده‌ها و افزایش راه‌های دسترسی به این منطقه اشاره کرد. در شکل ۴، روند تغییرات کاربری اراضی طی سال‌های مورد مطالعه، روی نقشه نمایش داده شده است.

مطابق جدول ۴ و شکل ۳ و با توجه به نتایج حاصل شده، در بین کاربری‌های موجود در پارک ملی لار، کاربری مراتع کم تراکم در سال ۲۰۱۹ با ۷۱.۶٪ در مقایسه با سال ۱۹۸۹ با ۶۶.۱٪، با روند افزایشی همراه بوده است. منطقه لار فاقد سکونتگاه‌های موقتی و دائمی است و بیشترین جمعیت آن شامل عشاير بیلاقی می‌شود که دست‌کم صد روز از سال (واخر خرداد تا میانه شهریور ماه)، به‌منظور چرای دام‌هایشان، وارد این منطقه می‌شوند. از این‌رو، نتایج نشان می‌دهد در سال‌های مورد مطالعه، مراتع پر تراکم بیشترین روند تغییرات را به صورت کاهشی (۳۴.۱۵٪ در سال ۱۹۸۹ و ۲۸.۰٪ در سال ۲۰۱۹) داشته‌اند و مراتع کم تراکم، به دلیل تعدد بالای عشاير (تخربی پوشش گیاهی بر اثر چرای بیش از حد و بی‌موقع دام)، دارای روند افزایشی بوده‌اند. با توجه به آمارهای گزارش شده از سوی سازمان حفاظت محیط‌زیست (۱۳۹۱)، تعداد دام‌های موجود در محدوده پارک ملی لار بیش از تعداد دام‌های پروانه‌هاست و با توجه به ظرفیت مراتع این منطقه، تعداد دام موجود حدود ۲.۵ برابر ظرفیت مراتع است. علاوه‌بر این، در این منطقه به دلیل نبود سکونتگاه‌های دائمی و محدودیت‌های قانونی (ارتقاء منطقه از وضعیت حفاظتی شکار ممنوع به پارک ملی در سال‌های ۱۳۳۶ تا ۱۳۸۰)، کاربری اراضی زراعی و باغی نیز با



شکل ۴. نقشه کاربری اراضی در پارک ملی لار، طی سال‌های مورد مطالعه

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹

از مهم‌ترین متغیرهای مؤثر در بعد محیط‌زیستی-کالبدی می‌توان به این موارد اشاره کرد: کاهش یکپارچگی در زیستگاهها (با ضریب وزنی ۰.۱۴۵)، کاهش میزان تنوع زیستی گونه‌های گیاهی و جانوری (با ضریب وزنی ۰.۱۳۴)، کاهش منابع تجدیدپذیر (با ضریب وزنی ۰.۱۰۸)، رشد آلودگی‌های محیطی (با ضریب وزنی ۰.۱۰۲)، افزایش اختلال در فرایندهای اکولوژیکی منطقه (با ضریب وزنی ۰.۰۹۶)، افزایش مخاطرات طبیعی اعم از آتش‌سوزی‌های طبیعی، سیلاب، خشکسالی (با ضریب وزنی ۰.۰۹۴)، افزایش تخریب و فرسایش خاک (با ضریب وزنی ۰.۰۹۳)، افزایش تغییرات اقلیمی (با ضریب وزنی ۰.۰۸۷)، کاهش کیفیت چشم‌اندازها و جاذبه‌های منطقه اعم از طبیعی، تاریخی، فرهنگی و انسان‌ساخت (با ضریب وزنی ۰.۰۷۳)، کاهش کیفیت آب، هوا و خاک (با ضریب وزنی ۰.۰۶۸). در بعد جمعیتی- احتماعی این موارد به‌چشم می‌خورند: بالا بودن سطح تقاضا از منطقه

در ادامه به‌منظور شناخت عوامل تأثیرگذار در روند تغییرات کاربری‌ها، به‌ویژه تبدیل پوشش گیاهی مراعع پرترکم به مراعع کم ترکم و روند رشد محدود کاربری اراضی ساخته شده در پارک ملی لار که در بخش روش‌شناسی نیز بیان شد، با روش دلفی و مصاحبه با گروه کارشناسان، متغیرها استخراج شد (جدول ۵). کارشناسان به هریک از متغیرها با توجه به اهمیت و میزان تأثیرگذاری‌شان در منطقه، امتیازی در بازه (۰-۱۰) اختصاص دادند؛ بدین معنی که به متغیرهایی با کمترین امتیاز عدد ۰ و به تأثیرگذارترین متغیرها امتیاز ۱۰ اختصاص یافت. متغیرهای استخراج شده در سه بعد محیط‌زیستی- کالبدی، جمعیتی- اجتماعی و اقتصادی- نهادی طبقه‌بندی شد. نتایج بررسی‌ها نشان داد که مهم‌ترین ابعاد، به ترتیب، کالبدی- محیط‌زیستی با ضریب وزنی ۰.۴۶۵، اقتصادی- نهادی با ضریب وزنی ۰.۳۱۵ و جمعیتی- اجتماعی با ضریب وزنی ۰.۲۲۳ است.

(با ضریب وزنی ۰.۱۴۸)، ناکافی بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر ساخت و سازهای غیرمجاز و تغییر کاربری‌ها (با ضریب وزنی ۰.۱۲۸)، ضعف سازوکارهای نظارتی در مورد فعالیت‌های اکوگردشگری (با ضریب وزنی ۰.۱۲۳)، ناکافی بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر صدور مجوز شکار و ممانعت از شکارهای غیرمجاز (با ضریب وزنی ۰.۱۱۸)، ناکارآمدی نظام مدیریتی و برنامه‌ریزی (با ضریب وزنی ۰.۱۱۰)، کافی بودن میزان همکاری و تعاملات بین سازمانی (با ضریب وزنی ۰.۰۹۸)، ضعف قوانین و مقررات (با ضریب وزنی ۰.۰۹۵)، میزان طرح‌ها و پروژه‌های اجراسده و دردست‌اجرا (با ضریب وزنی ۰.۰۹۳)، فقدان حمایت‌های مالی دولت و نهادهای دولتی برای حفاظت از منطقه (با ضریب وزنی ۰.۰۸۷).

به منظور توسعه خورگشتنگاه‌ها و تسهیلات تفرجی، توسعه جاده‌ها و راههای دسترسی، توسعه فعالیت‌های مرتع داری برای چرای فصلی عشاير (با ضریب وزنی ۰.۱۹۳)، بی‌توجهی گردشگران به حفظ محیط‌زیست به دلیل کمبودن سطح آگاهی و تعلق‌نداشتن به منطقه (با ضریب وزنی ۰.۱۸۸)، ناکافی بودن سطح آگاهی‌های (با ضریب وزنی ۰.۱۷۷)، کمبودن سطح آگاهی‌های محیط‌زیستی (با ضریب وزنی ۰.۱۶۴)، فقدان مشارکت مردمی و سازمانی (با ضریب وزنی ۰.۱۴۵) فقدان همکاری مردمی و سازمانی (با ضریب وزنی ۰.۱۳۶). در بعد اقتصادی- نهادی، مهم‌ترین متغیرهای تأثیرگذار به ترتیب عبارتند از: ناکافی بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر صدور مجوز چرا و حضور دامداران در منطقه

جدول ۵. بررسی و وزن‌دهی ابعاد و متغیرهای مؤثر در روند تغییر کاربری اراضی و کاهش پوشش گیاهی در منطقه

	ابعاد	وزن ابعاد	وزن متغیرها	متغیرها	وزن متغیرها	اولویت بندی
	محیط‌زیستی- کالبدی	۰.۴۶۵	- افزایش تغییرات اقلیمی	۰.۰۸۷	۸	
			- افزایش تخریب و فرسایش خاک	۰.۰۹۳	۷	
			- افزایش اختلال در فرایندهای اکولوژیکی منطقه	۰.۰۹۶	۵	
			- کاهش میزان تنوع زیستی در گونه‌های گیاهی و جانوری	۰.۱۳۴	۲	
			- کاهش یکپارچگی در زیستگاهها	۰.۱۴۵	۱	
			- کاهش کیفیت چشم اندازها و جاذبه‌های منطقه (طبیعی، تاریخی، فرهنگی و انسان ساخت)	۰.۰۷۳	۹	
			- کاهش کیفیت آب، هوا و خاک	۰.۰۶۸	۱۰	
			- کاهش میزان منابع تجدیدپذیر	۰.۱۰۸	۳	
			- افزایش مخاطرات طبیعی (آتش سوزی‌های طبیعی، سیلاب، خشکسالی، و...)	۰.۰۹۴	۶	
			- رشد آبادگی‌های محیطی	۰.۱۰۲	۴	
	جمعیتی- اجتماعی	۰.۲۲۳	- کمبودن سطح آگاهی‌های محیط‌زیستی	۰.۱۶۴	۴	
			- ناکافی بودن سطح آموزش عمومی	۰.۱۷۷	۳	
			- فقدان همکاری مردمی و سازمانی	۰.۱۳۶	۶	
			- فقدان مشارکت مردمی و سازمانی	۰.۱۴۵	۵	
			- بالابودن سطح تقاضا از منطقه (به منظور توسعه خورگشتنگاه‌ها و تسهیلات تفرجی، گسترش جاده‌ها و راههای دسترسی، توسعه فعالیت‌های مرتع داری برای چرای فصلی عشاير و...)	۰.۱۹۳	۱	
			- بی‌توجهی گردشگران به حفظ محیط‌زیست، بدلیل انکبودن سطح آگاهی و تعلق‌نداشتن به منطقه	۰.۱۸۸	۲	

ادامه جدول ۵

ابعاد	وزن ابعاد	متغیرها	وزن متغیرها	اولویت بندی
		- ناکافی بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر ساخت و سازهای غیرمجاز و تغییر کاربریها	۰.۱۲۸	۲
		- ضعف سازوکارهای نظارتی بر فعالیت‌های اکوگردشگری	۰.۱۲۳	۳
		- ناکافی بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر صدور مجوز شکار و ممانعت از شکارهای غیرمجاز	۰.۱۱۸	۴
		- ناکافی بودن میزان همکاری و تعاملات بین سازمانی	۰.۰۹۸	۶
اقتصادی-نهادی	۰.۳۱۵	- ناکارآمدی نظام مدیریتی و برنامه‌ریزی	۰.۱۱۰	۵
		- ضعف در قوانین و مقررات	۰.۰۹۵	۷
		- ناکافی بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر صدور مجوز چرا و حضور دامداران در منطقه	۰.۱۴۸	۱
		- فقدان حمایت‌های مالی دولت و نهادهای دولتی برای حفاظت از منطقه	۰.۰۸۷	۹
		- میزان طرح‌ها و پروژه‌های اجراسده و درست‌اجرا	۰.۰۹۳	۸

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۹

۵- بحث و نتیجه‌گیری

گونه‌های به جای مانده کمک کنند. از آن جا که مناطق تحت حفاظت، به ویژه پارک‌های ملی، ارزش زیستی بسیاری دارند؛ هر گونه توسعه فعالیت‌های انسانی نیازمند تدوین و اجرای گزارش ارزیابی محیط‌زیستی در دو فاز ساختمانی و بهره‌برداری است تا از روند فعالیت‌های آسیب‌زننده به این مناطق جلوگیری شود. احداث و توسعه هر گونه طرح و پروژه نیز، بدون برنامه‌ریزی، در این مناطق منوع و اجراناشدنی است (Majnunian, 2003) (سبحانی و همکاران، ۱۳۹۶). افزایش فشارهای ناشی از فعالیت‌های انسانی بر مناطق تحت حفاظت، به مرور زمان، باعث تغییرات پویایی در کاربری اراضی شده است. در منطقه مورد مطالعه، تغییرات پویای کاربری‌های گوناگون به‌وضوح به‌چشم می‌خورد. این موارد، بدون توجه به تأثیرات منفی احتمالی در محیط‌زیست و افزایش حساسیت‌پذیری اکوسیستم‌های آسیب‌پذیر در منطقه، به کاهش گونه‌های گیاهی دارای ارزش زیستی و تبدیل آنها به گونه‌های ضعیف و کم‌تراکم شده است. منطقه لار، از سال ۱۳۳۶ تا ۱۳۸۰، روند ارتقای حفاظتی را از

بررسی روند تغییرات کاربری اراضی به منظور حفظ و پایش دائمی در مناطق تحت حفاظت، به ویژه پارک‌های ملی، با هدف اتخاذ شیوه‌های مدیریتی مناسب و پیشگیری از ادامه روند عوامل مخرب ضروری است. از این‌رو، ارزیابی روند تغییرات در منابع و شرایط اکولوژیکی چنین مناطقی در اتخاذ تصمیمات مورد نیاز به مدیران کمک می‌کند (Wang et al., 2009; Jones et al., 2009). سنجش از دور، به‌دلیل فنون نس و کارآمد، در پایش تغییرات مناطق تحت حفاظت نقش مهمی ایفا می‌کند و به‌دلیل استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و داده‌های سنجش از دور و نیز نتایج مطلوبی که دارد، می‌توان آن را شیوه‌ای علمی در مدیریت و پایش تغییرات، طی زمان‌های گوناگون، در این مناطق در نظر گرفت. آشکارسازی و تحلیل تغییرات کاربری اراضی در سال‌های متفاوت، این امکان را فراهم می‌آورد که مدیران و برنامه‌ریزان، با توجه به گستردگی روند تغییرات طی زمان، علل این تغییرات را بررسی کنند و با هدف کنترل و کاهش پیامدهای مخرب آنها، به بهبود شرایط فعلی و حفظ بقای

تهران واقع شده و بهدلیل وجود جاذبه‌های گردشگری فراوان، رودخانه زیبای لار، شرایط کوهستانی منطقه و دیگر موارد، با رشد و گسترش جاده‌ها طی سال‌های مورد مطالعه مواجه بوده است. از این‌رو، روند تغییرات افزایشی کاربری‌های انسان‌ساخت همچون جاده‌ها و تأثیر آنها در پارک‌های ملی اهمیت فراوانی دارد. در پژوهش زبردست و همکاران (۱۳۹۰)، آثار تغییرات کاربری جاده‌ها در پارک ملی گلستان نیز بررسی و تأیید شد. نتایج بررسی کاربری محدوده‌های آبی روندی افزایشی را طی سال‌های مورد مطالعه، برای این کاربری بیان می‌کند. نتایج مطالعات سازمان حفاظت محیط‌زیست (۱۳۹۱) نیز نشان داده است که در پارک ملی لار، منابع آبی وضعیت مناسبی دارد و نیازهای زیستی گونه‌های گیاهی و جانوری را تأمین می‌کند. در این مطالعه، علاوه‌بر ارزیابی روند تغییرات کاربری اراضی با استفاده از فنون سنجش از راه دور، عوامل تأثیرگذار در روند تغییرات کاربری اراضی نیز، با استفاده از نظر کارشناسان، شناسایی شد و هریک از متغیرها، با توجه به میزان تأثیرگذاری هریک در منطقه اولویت‌بندی شد. از این‌رو، نتایج این متغیرها می‌تواند به مديران و برنامه‌ریزان در کنترل این عوامل و برنامه‌ریزی صحیح به منظور حفاظت هرچه بیشتر در این منطقه کمک کند. برای این‌ساس، نتایج بررسی مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار را در روند تغییرات کاربری اراضی منطقه، به ترتیب، این گونه نشان داد: بعد کالبدی-محیط‌زیستی با ضریب وزنی ۰.۴۶۵، اقتصادی-نهادی با ضریب وزنی ۰.۳۱۵ و جمعیتی-اجتماعی با ضریب وزنی ۰.۲۲۳. در بین متغیرها نیز، ناکافی‌بودن میزان نظارت و کنترل سازمانی بر صدور مجوز چرا و حضور دامداران، ضعف مدیریتی و قانونی، پایین‌بودن سطح آگاهی درمورد حفظ محیط‌زیست در سطح جوامع محلی، عشایر، اکوگردشگران و...، از مهم‌ترین متغیرهای تأثیرگذار در روند تغییر کاربری

وضعیت منطقه شکار ممنوع تا ارتقای نهایی به پارک ملی (سال ۱۳۸۰)، را از سر گذرانده است (سازمان حفاظت محیط‌زیست، ۱۳۹۱).

از آن جاکه پارک‌های ملی، از نظر آیین‌نامه‌های محیط‌زیستی، دارای بالاترین سطوح حفاظتی‌اند؛ کنترل و نظارت بیشتری بر روند توسعه و تغییرات ناشی از فعالیت‌های انسانی، در طول زمان، می‌طلبند (Majnonian, 2002). برای اساس و با توجه به نتایج پژوهش، در پارک ملی لار در بین کاربری‌های موجود، مراتع پرtraکم و اراضی زراعی و باغی با روند کاهشی رو به رو بوده‌اند. اراضی ساخته‌شده، محدوده‌های آبی و مراتع کم‌traکم نیز روند افزایشی داشته است. کاهش وسعت پوشش گیاهی و افزایش اراضی دارای پوشش کم‌traکم و فقری بیانگر تخریب پوشش گیاهی در منطقه است و حضور عشایر و چراز زودهنگام و بیش از ظرفیت مراتع در این منطقه، در بروز این تخریب‌ها تأثیر چشمگیری داشته است. در بین کاربری‌های فعلی، بیشترین روند کاهشی در کاربری مراتع پرtraکم (۶۰.۸٪) دیده می‌شود. با توجه به اینکه حیات جانوری و غیرجانوری منطقه و بقای خاک در مقابل روند فرسایش به پوشش گیاهی وابسته است، روند رو به کاهش پوشش گیاهی و افزایش فرسایش خاک می‌تواند هشداری برای توجه بیشتر به شرایط زیستی در این منطقه محسوب شود. در مطالعه برآتی و همکارانش (۱۳۹۶) و اسپنسر^۱ و همکارانش (۲۰۱۷) نیز اهمیت traکم پوشش گیاهی مراتع در تقویت زادآوری گونه‌های مرتعی و تأمین منابع غذایی برای گونه‌های جانوری و حفظ یکپارچگی زیستگاه‌ها در پارک‌های ملی تأیید شده است. در پارک ملی لار، بهدلیل فقدان سکونتگاه‌های دائمی، ممنوعیت توسعه فعالیت‌های انسانی همچون زراعت و باغداری، این نوع کاربری با کاهش رو به رو بوده است. از دیگر کاربری‌های کنونی در این منطقه، اراضی ساخته‌شده به شمار می‌رود که در قالب توسعه جاده‌ها و راه‌های دسترسی، روندی افزایشی داشته است. این منطقه در مجاورت کلان‌شهر

1. Spencer

تقوی مقدم، ا، فتواتی، ع، ۱۳۸۵، پایش تغییرات پوشش گیاهی جنگل های مانگرو خلیج فارس با استفاده از تکنیک های سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (نمونه موردي: منطقه حفاظت شده حرآی بندرعباس)، اولین کنفرانس اقیانوس شناسی خلیج فارس و نهمین کنفرانس علوم و فنون دریایی ایران، صص. ۵۲-۶۳.

حسینی، س.ف، خانمحمدی، م، ۱۳۹۸، بررسی تغییرات پوشش اراضی منطقه حفاظت شده سرخ آباد، مطالعات علوم محیط‌زیست، دوره چهارم، شماره ۴، صص. ۱۹۱۸-۱۹۲۶.

سازمان حفاظت محیط‌زیست- دفتر زیستگاه‌ها و امور مناطق، ۱۳۹۸، بخش سنجش از راه دور و GIS، گزارش‌های GIS از مناطق تحت حفاظت ایران.

سازمان حفاظت محیط‌زیست، ۱۳۸۲، طرح مدیریت پارک ملی لار، دفتر زیستگاه‌ها و امور مناطق.

سازمان حفاظت محیط‌زیست، ۱۳۹۱، طرح مدیریت پارک ملی لار (طرح بازنگری)، دفتر زیستگاه‌ها و امور مناطق.

سبحانی، پ، گشتاسب، ح، نظامی، ب، جهانی، ع، ۱۳۹۶، ارزیابی توان اکولوژیکی در مناطق شکارمنوع برای ارتقای به سطح حفاظتی بالاتر با استفاده از روش تصمیم‌گیری چندمعیاره (مطالعه موردي: منطقه شکارمنوع الوند)، پژوهش‌های محیط‌زیست، سال هشتم، شماره ۱۶، صص. ۲۹-۴۲.

سبحانی، پ، گشتاسب، ح، نظامی، ب، جهانی، ع، ۱۳۹۷، ارزیابی قابلیت ارتقاء سطح حفاظتی مناطق شکارمنوع (مطالعه موردي: منطقه شکارمنوع الوند همدان)، نشریه علوم و تکنولوژی محیط‌زیست، دوره بیستم، شماره ۳، صص. ۱۴۳-۱۵۷.

اراضی موجود در پارک ملی لار است. از این‌رو، به‌منظور اجرای پروژه‌های پیشنهادی مانند احداث خورگشتگاه‌ها، توسعه تسهیلات تفریحی، احداث و توسعه جاده‌ها، ضروری است که این گونه کاربری‌ها در خارج از مرز پارک محدود شوند تا تغییر در کاربری‌های زیستگاه، کاهش یکپارچگی و افزایش از هم‌گسیختگی در این منطقه کاهش یابد. همچنین، به‌منظور کنترل اثر مخرب عشاير در پوشش گیاهی دارای ارزش مرجعی در این منطقه، باید حضور عشاير و دام‌هایشان با نظرارت بیشتر بر صدور پروانه چرا و با تعداد محدود و در حد ظرفیت بالقوه منطقه صورت گیرد.

۶- منابع

- احمدی، ف، نصیریانی، خ، ابازاری، ب، ۱۳۸۷، تکنیک دلفی: ابزاری در تحقیق، مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره هشتم، شماره ۱، صص. ۱۷۵-۱۸۵.
- اجاقی، س، خزائی، ص، ۱۳۹۵، بهبود آشکارسازی تغییرات شیگرا در تصاویر با قدرت مکانی بالا بر مبنای روش جنگل تصادفی در فضای ویژگی‌های بهینه، فصلنامه علمی- پژوهشی اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره ۲۶، شماره ۱، صص. ۱۱۷-۱۲۷.
- اکبری، ا، زنگنه اسدی، مع، تقوی مقدم، ا، ۱۳۹۵، پایش تغییرات کاربری اراضی با استفاده از روش‌های مختلف تئوری آموزش آماری منطقه نیشابور، مجله آمایش جغرافیایی فضا، فصلنامه علمی- پژوهشی دانشگاه گلستان، سال ششم، شماره ۲۰، صص. ۳۶-۵۰.
- براتی، ب، جهانی، ع، زبردست، ل، راگانی، ب، ۱۳۹۶، ارزیابی یکپارچگی مناطق حفاظت شده با به کارگیری رهیافت اکولوژی سیمای سرزمین (منطقه مورد مطالعه: پارک ملی و پناهگاه حیات وحش کلاه قاضی)، آمایش سرزمین، دوره نهم، شماره ۱، صص. ۱۵۳-۱۶۸.

نظرنژاد، ح، حسینی، م، مصطفیزاده، ر، ۱۳۹۸، تحلیل
تغییرات کاربری اراضی حوزه آبخیز بالانج چای
با استفاده از سنجه های سیمای سرزمینی،
جغرافیا و توسعه، شماره ۵۴، صص. ۷۵-۹۰.

Aung, M., Swe, Kh., Oo, T., Moe, K., Leimgruber, P., Allendorf, T., Duncan, C. & Wemmer, C., 2004, **The Environmental History of Chatthin Wildlife Sanctuary, a Protected Area in Myanmar (Burma)**, Journal of Environmental Management, 72, PP. 205-216.

Breiman, L., 2001, **Random Forests**, Machine Learning, 45(1), PP. 5-32.

Bruce, C.M. & Hilbert, D.W., 2004, **Pre-Processing Methodology for Application to Landsat TM/ETM+ Imagery of the Wet Tropics**, Cooperative Research Centre for Tropical Rainforest Ecology and Management, Rainforest. CRC, Cairns.

Chavez, P.S., 1996, **Image-Based Atmospheric Corrections-Revisited and Improved**, Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, 62, PP. 1025-1036.

Crooks, K.R., 2002, **Relative Sensitivities of Mammalian Carnivores to Habitat Fragmentation**, Journal of Conservation Biodiversity, 16(2), PP. 488-502.

Esmailzadeh, H. & Ehteshami-Moinabadi, M., 2020, **Land Use Changes and Restraining Environmental Risks via Mitigation Approach, the Case of Darakeh-Velenjak Watershed in Iran**, Sustainable Earth Review, 1(1), PP. 23-37.

Elagouz, M.H., Abou-Shleel, S.M., Belal, A.A. & El-Mohandes, M.A.O., 2020, **Detection of Land Use/Cover Change in Egyptian Nile Delta Using Remote Sensing**, The Egyptian Journal of Remote Sensing and Space Science, 23(1), PP. 57-62.

Danehkhar, A. & Haddadinia, S., 2010, **Weighting and Ordering of Ecotourism Criteria for Planning in Arid and Semiarid Ecosystems by Delphi Method**, Natural Resources Management and Development, (2), PP. 21-32.

سبزقبائی، غ.ر، دشتی، س.س، بزم آرا بلشتی، م،
جعفرزاده، ک، ۱۳۹۴، آشکارسازی روند
تغییرپذیری منطقه حفاظت شده حرأی
خورخوان، مجله علمی- پژوهشی زیست‌شناسی
دریا/ دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، سال هفتم،
شماره ۲۶.

زبردست، ل، یاوری، ا، صالحی، ا، مخدوم، م، ۱۳۹۰،
استفاده از متريک اندازه مؤثر شبکه در تحلیل
ازهم گسيختگي پوشش هاي جنگلی محدوده
اثر جاده در پارك ملي گلستان، محیط‌شناسی،
سال سی و هفتم، شماره ۵۸، صص. ۱۵-۲۰.
علوی پناه، ک، لدنی، م، ۱۳۸۹، سنجش از راه دور و
سامانه اطلاعات جغرافیایی، انتشارات دانشگاه
تهران.

فیضی زاده، ب، میرحیمی، م، ۱۳۸۶، آشکارسازی
تغییرات کاربری اراضی با استفاده از روش
طبقه‌بندی شیءگرا (مطالعه موردی: شهرک
اندیشه)، همایش ژئوماتیک ۸۷ — سازمان
نقشه‌برداری کشور.

ظاهری، م.ر، اسفندیاری، م، مسیح‌آبادی، م.ح،
کمالی، ا، ۱۳۹۲، پایش تغییرات زمانی کاربری
اراضی با استفاده از تکنیک‌های سنجش از
دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه
موردی: جیرفت، استان کرمان)، سنجش از
دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی در منابع
طبیعی، سال چهارم، شماره ۲، صص. ۲۵-۳۹.

مکرونی، س، سبزقبائی، غ.ر، یوسفی خانقاہ، ش،
سلطانیان، س، ۱۳۹۵، آشکارسازی روند
تغییرات کاربری اراضی تالاب هور العظیم با
استفاده از تکنیک سنجش از دور و سیستم
اطلاعات جغرافیایی، سنجش از دور و سامانه
اطلاعات جغرافیایی در منابع طبیعی، دوره هفتم،
شماره ۳، صص. ۸۹-۹۹.

- Green, D.G., Klomp, N., Rimmington, G. & Sadedin, S., 2006, **Complexity in Landscape Ecology**, New York, Springer.
- Holden, A., 2000, **Environmental and Tourism**, New York, Routledge.
- Hu, Y. & Batunacun, Y.D., 2018, **An Automatic Approach for Land-Change Detection and Land Updates Based on Integrated NDVI Timing Analysis and the CVAPS Method with GEE Support**, ISPRS Journal of Photogrammetry and Remote Sensing.
- Jaeger, J.A.G., Bertiller, R., Schwick, C., Muller, K., Steinmeier, C., Ewald, K.C. & Ghazoul, J., 2008, **Implementing Landscape Fragmentation as an Indicator in the Swiss Monitoring System of Sustainable Development**, Environmental Management, 88(4), PP. 737-751.
- Jones, D.A., Hansen, A.J., Bly, K., Doherty, K., Verschuyl, J.P., Paugh, J.I., Carle, R. & Story, S.J., 2009, **Monitoring Land Use and Cover Around Parks: A Conceptual Approach**, Remote Sensing of Environment, 113, PP. 1346-1356.
- Jones-Walters, L. & Civic, K., 2013, **European Protected Areas: Past, Present and Future**, Journal for Nature Conservation, 21, PP. 122-142.
- Kates, R.W., Parris, T.M. & Leiserowitz, A.A., 2005, **What Is Sustainable Development? Goals, Indicators, Values, and Practice**, Environment, 47, PP. 10-21.
- Khoi, D. & Murayama, Y., 2010, **Forecasting Areas Vulnerable to Forest Conversion in the Tam Dao National Park Region, Vietnam**, Remote Sensing, 2(5), PP. 1249-1272.
- Lambin, E.F. & Geist, H.J., 2008, **Land-Use and Land-Cover Change: Local Processes and Global Impacts**, Springer Science & Business Media.
- Leitao, A.B. & Ahren, J., 2002, **Applying Landscape Ecological Concepts & Metrics in Sustainable Landscape Planning**, Landscape and Urban Planning, 59, PP. 65-93.
- Mairotta, P., Cafarelli, B., Boccaccio, L., Leronni, V., Labadessa, R., Kosmidou, V. & Nagendra, H., 2013, **Using Landscape Structure to Develop Quantitative Baselines for Protected Area Monitoring**, Ecological Indicators, 33, PP. 82-95.
- Majnonian, H., 2002, **National Parks and Protected Areas (functional values, Publication of the Environment)**.
- Majnunian, H., 2003, **Guide to the National Parks Planning, Practice Planning and Preparation Process for the National Park Management Plan, Tehran**, Publications of Environmental Protection Organization, 201.
- Mitchell, G., 1996, **Problems and Fundamentals of Sustainable Development Indicators**, Sustainable Development, 4(1), PP. 1-11.
- Petropoulos, GP., Arvanitis, K. & Sigrimis N., 2012., **Hyperion Hyperspectral Imagery Analysis Combined with Machine Learning Classifiers for Land Use/Cover Mapping**, Expert Systems with Applications, 39(3), PP. 3800-3809.
- Petrosillo, I., Semeraro, T., Zaccarelli, N., Aretano, R. & Zurlini, G., 2013, **The Possible Combind Effects of Land-Use Chengs and Climate Conditions on the Spatial-Temporal Patterns of Primary Production in a Natural Protected Area**, Ecological Indicators, 24, PP. 367-375.
- Phua, M., Tsukukib, S., Furuyac, N. & Lee, J., 2008, **Detecting Deforestation with a Spectral Change Detection Approach Using Multitemporal Landsat Data: Acase Study of Kinabalu Park, Sabah, Malasia**, Journal of Environmental Management, 88, PP. 784-795.
- Spencer, D., Haulkos., D., Hagen, C., Daniels, M. & Goodin, D., 2017, **Conservation Reserve Program Mitigates Grassland Loss in the Lesser Prairie-Chicken Range of Kansas**, Global Ecology and Conservation, 9, PP. 21-38.
- Townsend, P.A., Lookingbill, T.R., Kingdon, C.C. & Gardner, R.H., 2009, **Spatial**

- Pattern Analysis for Monitoring Protected Area, Remote Sensing of Environment, 113(7), PP. 1410-1420.**
- Wang, D., Gong, J., Chen, L Zhang, L., Song, Y. & Yue, Y., 2013, **Comparative Analysis of Land Use/Cover Change Trajectories and Their Driving Forces in Two Small Watersheds in the Western Loess Plateau of China**, International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation, 21, PP. 241-252.
- Wang, Y., Bonynge, G., Nugranad, J., Traber, M., Ngusaru, A., Tobey, J., Hale, L., Bowen, R. & Makota, V., 2003, **Remote Sensing of Mangrove Changes along the Tanzania Coast**, Marine Geodesy, 26, PP. 35-48.
- Wang, Y., Mitchell, B.R., Nugranad-Marzilli, J., Bonynge, G., Zhou, Y. & Shriver, G., 2009, **Remote Sensing of Land-Cover Changes and Landscape Context of the National Parks: A Case Study of the Northeast Temperate Network**, Remote Sensing of Environment, 113(7), PP. 1453-1461.
- Weaver, D. & Oppermann, M., 2000, **Tourism Management**, Australia, Wiley.



Evaluation and Analysis of Land Use Change Trends in Protected Areas (Case Study: Lar National Park)

Sobhani P.¹ and Esmaeilzadeh H.^{*2}

1. Ph.D. Student, Institution of Environmental Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran
2. Assistant Prof., Institution of Environmental Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran

Abstract

Today's, one of the impacts of human activities in the form of land use change is the lack of attention to environmental constraints that impact the appearance of the environment, and have devastating impacts on natural ecosystems such as National Parks and Protected Areas. Therefore, identifying the trend of changes in land surface features is essential to understand the relationship between humans and the environment. In this study, with the aim of evaluating the trend of land use changes through Landsat TM satellite images in 1989 and 1999, +ETM in 2009, and Landsat OLI_TIRS in 2019, using multi-spectral data capabilities and digital image processing. Land use of the area was classified into five classes, constructed lands (residential, commercial, industrial, and pathway), water land use areas, agricultural and garden lands, high-density pastures, and low-density pastures. According to the results, low-density pastures in 2019 compared to 1989 has been associated with an increasing trend. Therefore, results indicate that during, studied years, the most trend of changes in high-density pastures have decreasing and low-density pastures due to the high number of nomads (destruction of vegetation due to excessive and untimely grazing of livestock), has an increasing trend. In addition, in this area, due to the lack of permanent settlements and legal restrictions, use of agricultural and garden lands has been facing a declining trend, and it is worth noting that agricultural operations in this area in some cases only to cultivate alfalfa along the river Lar is limited to provide forage for nomadic livestock. Among other existing land uses, water areas have been increasing years under the study, although in 1999 due to the increased presence of nomads in pastures, number of livestock over capacity, and in addition conservation status of area and, lack of protection restrictions (not upgrading area to a national park during this period), a decreasing trend can be seen in this land use. Other land uses in this area include built-up, in 1989, compared to 2019, there has been an increasing trend, one of the reasons for the increase in this land use is development of roads and increase of access roads to this area year under the study. Given that the animal and non-animal life in the area as well as soil survival against erosion depends on vegetations, the decreasing trend of vegetation and increasing soil degradation and erosion can serve as a warning to pay more attention to the biology condition in this area. Also, according to the results of the study of the most important factors affecting the trend of land use change in the area, the physical-environmental dimension with a weight coefficient of 0.465, economic-institutional dimension with a weight coefficient of 0.315, and demographic-social with a weight coefficient of 0.223, respectively.

Keywords: Land use changes, Protected areas, Lar National Park, Tehran.